

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (πρώτο πενταμελές τμήμα)
της 13ης Ιανουαρίου 2004 *

Στην υπόθεση T-158/99,

Thermenhotel Stoiser Franz Gesellschaft mbH & Co. KG,

Vier-Jahreszeiten Hotel-Betriebsgesellschaft mbH & Co. KG,

Thermenhotel Kowald,

Thermalhotel Leitner GesmbH,

με έδρα το Loipersdorf (Αυστρία), εκπροσωπούμενες από τον δικηγόρο
G. Eisenberger, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

προσφεύγουσες,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους
V. Kreuzschitz και J. Macdonald Flett, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

υποστηριζομένης από τη

Δημοκρατία της Αυστρίας, εκπροσωπούμενης από τους W. Okresek, H. Dossi, C. Pesendorfer και T. Kramler, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

παρεμβαίνουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως της αποφάσεως SG(99) D/1523 της Επιτροπής, της 3ης Φεβρουαρίου 1999, με την οποία κηρύχθηκε συμβατή με την κοινή αγορά κρατική ενίσχυση υπέρ της υλοποιήσεως σχεδίου κατασκευής ξενοδοχειακής μονάδας στο Loipersdorf (Αυστρία),

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ
(πρώτο πενταμελές τμήμα),

συγκείμενο από τους B. Vesterdorf, Πρόεδρο, J. Azizi, M. Jaeger, H. Legal και M. E. Martins Ribeiro, δικαστές,

γραμματέας: D. Christensen, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 1ης Απριλίου 2003,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Νομικό πλαίσιο της διαφοράς

- 1 Το άρθρο 92 της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 87 ΕΚ) ορίζει, μεταξύ άλλων τα εξής:

«1. Ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής είναι ασυμβίβαστες με την κοινή αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, εκτός αν η παρούσα Συνθήκη ορίζει άλλως.

[...]

3. Δύνανται να θεωρηθούν ότι συμβιβάζονται με την κοινή αγορά:

[...]

γ) οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον [...]

2 Σύμφωνα με το άρθρο 93 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 88 ΕΚ):

«1. Η Επιτροπή σε συνεργασία με τα κράτη μέλη εξετάζει διαρκώς τα καθεστώτα ενισχύσεων που υφίστανται στα κράτη αυτά. Τους προτείνει τα κατάλληλα μέτρα που απαιτεί η προοδευτική ανάπτυξη και η λειτουργία της κοινής αγοράς.

2. Αν η Επιτροπή διαπιστώσει, αφού τάξει προηγουμένως στους ενδιαφερομένους προθεσμία για να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους, ότι ενίσχυση που χορηγείται από ένα κράτος ή με κρατικούς πόρους δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά κατά το άρθρο 92, ότι η ενίσχυση αυτή εφαρμόζεται καταχρηστικώς, αποφασίζει ότι το εν λόγω κράτος οφείλει να την καταργήσει ή να την τροποποιήσει εντός προθεσμίας που η ίδια καθορίζει.

[...]

3. Η Επιτροπή ενημερώνεται εγκαίρως περί των σχεδίων που αποβλέπουν να θεσπίσουν ή να τροποποιήσουν τις ενισχύσεις, ώστε να δύναται να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Αν κρίνει ότι σχέδιο ενισχύσεως δεν συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, κατά το άρθρο 92, κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται από την προηγούμενη παράγραφο. Το ενδιαφερόμενο κράτος μέλος δεν δύναται να εφαρμόσει τα σχεδιαζόμενα μέτρα πριν η Επιτροπή καταλήξει σε τελική απόφαση.»

Ιστορικό της διαφοράς

- 3 Με έγγραφο της 20ής Νοεμβρίου 1997, οι προσφεύγουσες, τέσσερις επιχειρήσεις που εκμεταλλεύονται ξενοδοχεία τεσσάρων αστέρων στην τουριστική περιοχή του Loipersdorf στο ομόσπονδο κράτος του Steier (Αυστρία), ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με σχέδιο ενισχύσεων του ομόσπονδου αυτού κράτους προς την εταιρία Siemens AG Austria, στο πλαίσιο της κατασκευής ξενοδοχείου πέντε αστέρων (στο εξής ξενοδοχείο Siemens) στην ίδια αυτή περιοχή.
- 4 Η Επιτροπή, με έγγραφο της 12ης Δεκεμβρίου 1997, ζήτησε από τις αυστριακές αρχές πληροφορίες ώστε να μπορέσει να αποφανθεί επί της σχεδιαζόμενης πράξεως.
- 5 Η Δημοκρατία της Αυστρίας, με έγγραφο της 23ης Φεβρουαρίου 1998, το οποίο περιήλθε στην Επιτροπή στις 25 Φεβρουαρίου 1998, κοινοποίησε το εν λόγω σχέδιο ενισχύσεως.
- 6 Κατόπιν διαφόρων εγγράφων υπομνήσεως και παρατάσεως της προθεσμίας για απάντηση, η Επιτροπή έλαβε, με έγγραφο της 30ής Δεκεμβρίου 1998, το οποίο παρέλαβε στις 5 Ιανουαρίου 1999, συμπληρωματικές πληροφορίες σχετικά με το κοινοποιηθέν σχέδιο ενισχύσεως.
- 7 Με απόφαση ληφθείσα στις 3 Φεβρουαρίου 1999 και κοινοποιηθείσα στις αυστριακές αρχές με έγγραφο της 2ας Μαρτίου 1999 (στο εξής: προσβαλλομένη απόφαση), η Επιτροπή κήρυξε την εν λόγω ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά, δυνάμει της παρεκκλίσεως από την απαγόρευση κρατικών ενισχύσεων του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης, σχετικά με κρατικές ενισχύσεις για τη διευκόλυνση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών περιοχών.

8 Η εγκριθείσα ενίσχυση συνίστατο, αφενός, στη χρηματοδότηση της κατασκευής του ξενοδοχείου Siemens με ποσό 810 302 ευρώ [11 150 000 αυστριακά σελίνια (ATS)] και, αφετέρου, σε επιδοτούμενη εμπορική πράξη σχετικά με ακίνητο για ποσό 893 571 ευρώ (12 295 810 ATS), δηλαδή συνολικό ποσό 1 703 873 ευρώ (23 445 810 ATS). Το σύνολο των επενδυθέντων στην κατασκευή του ξενοδοχείου Siemens κεφαλαίων ανερχόταν στο ποσό των 38 100 000 ευρώ (524 000 000 ATS).

9 Στην προσβαλλομένη απόφαση επισημαίνεται μεταξύ άλλων:

«Στο πλαίσιο του σχεδίου συνήφθη επίσης σύμβαση μεταξύ της εκμεταλλεομένης το ξενοδοχείο επιχειρήσεως [Siemens] και της επιχειρήσεως εγκαταστάσεως ιαματικών λουτρών του Loipersdorf. Σύμφωνα με τη σύμβαση αυτή, η επιχείρηση ιαματικών λουτρών αναλαμβάνει την υποχρέωση να προβαίνει στην κράτηση καθημερινώς, επί τρία έτη, πενήντα δωματίων (δηλαδή συντελεστή πληρότητας 16,7%) σε τιμή αντιστοιχούσα στον μέσο όρο των πραγματικών τιμών των δωματίων του ξενοδοχείου Siemens. Εξάλλου, η επιχείρηση ιαματικών λουτρών ανέλαβε την υποχρέωση, αφενός, να μεγεθύνει τις γειτνιάζουσες στις ιαματικές πηγές αίθουσες αναπαύσεως, εκ των οποίων 200 θέσεις κατακλίσεως θα κρατούνται αποκλειστικώς για τους πελάτες του ξενοδοχείου Siemens, και, αφετέρου, να μην παράσχει σε άλλα ξενοδοχεία απευθείας πρόσβαση στις πηγές πριν από την 1η Ιανουαρίου 2003. Σε αντάλλαγμα, η εκμεταλλεομένη το ξενοδοχείο Siemens επιχείρηση ανέλαβε τη δέσμευση να προβαίνει καθημερινώς στην κράτηση τουλάχιστον 200 θέσεων κατακλίσεως και να καταβάλλει στην επιχείρηση ιαματικών λουτρών την κανονική τιμή ημερήσιας εισόδου. Η υποχρέωση αυτή έχει σταθερή διάρκεια πέντε ετών και μπορεί να προσαρμοστεί μεταγενέστερα.»

10 Με έγγραφο της 6ης Απριλίου 1999, οι προσφεύγουσες ζήτησαν από την Επιτροπή να τους διαβιβάσει αντίγραφα των εγγράφων του φακέλου.

11 Με έγγραφο της 29ης Απριλίου 1999, η Επιτροπή κοινοποίησε στις προσφεύγουσες αντίγραφο της προσβαλλομένης αποφάσεως, αρνούμενη ταυτόχρονα να τους διαβιβάσει, για λόγους τηρήσεως του απορρήτου, τα έγγραφα του σχετικού φακέλου.

Η ενώπιον του Πρωτοδικείου διαδικασία

- 12 Με δικόγραφο που κατέθεσαν στη Γραμματεία του Πρωτοδικείου στις 5 Ιουλίου 1999, οι προσφεύγουσες άσκησαν την υπό κρίση προσφυγή ακυρώσεως κατά, αφενός, της προσβαλλομένης αποφάσεως και, αφετέρου, επικουρικώς, της αρνήσεως γνωστοποιήσεως του σχετικού φακέλου.
- 13 Περίληψη της προσβαλλομένης αποφάσεως, με τα στοιχεία N 136/98, δημοσιεύτηκε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, C 238, της 21ης Αυγούστου 1999, σ. 3.
- 14 Η Επιτροπή πρότεινε κατά της προσφυγής, με έγγραφο που κατέθεσε στις 18 Οκτωβρίου 1999, ένσταση απαραδέκτου.
- 15 Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν τις επί της ενστάσεως αυτής παρατηρήσεις τους στις 16 Νοεμβρίου 1999.
- 16 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 14 Ιανουαρίου 2000, η Δημοκρατία της Αυστρίας ζήτησε να παρέμβει υπέρ της Επιτροπής.
- 17 Το σχετικό αίτημα έγινε δεκτό με διάταξη του προέδρου του δευτέρου πενταμελούς τμήματος της 25ης Φεβρουαρίου 2000.

- 18 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 4 Απριλίου 2000, η Δημοκρατία της Αυστρίας αρνήθηκε να διατυπώσει τη θέση της επί του παραδεκτού της προσφυγής, επιφυλασσόμενη ταυτόχρονα του δικαιώματος να καταθέσει τις επί του σημείου αυτού παρατηρήσεις της σε περίπτωση κατά την οποία το Πρωτοδικείο θα αποφαινόταν επί του παραδεκτού κατά την εξέταση της ουσίας της υποθέσεως.

- 19 Με διάταξη του Πρωτοδικείου (δεύτερο πενταμελές τμήμα) της 16ης Ιουνίου 2000, το ζήτημα της ενστάσεως απαραδέκτου αποφασίστηκε να επιλυθεί κατά την εξέταση της ουσίας της υποθέσεως.

- 20 Οι προσφεύγουσες κατέθεσαν το δικόγραφό τους απαντήσεως στις 11 Ιανουαρίου 2001, ήτοι μία ημέρα ύστερα από την εκπνοή της ταχθείσας προθεσμίας.

- 21 Με απόφαση της 12ης Ιανουαρίου 2001, ο πρόεδρος του δευτέρου πενταμελούς τμήματος διέταξε την καταχώριση του εγγράφου αυτού στο Πρωτόκολλο.

- 22 Με το υπόμνημά της ανταπάντησεως, η Επιτροπή ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αναθεωρήσει την απόφαση αυτή και να μη λάβει υπόψη το υπόμνημα απαντήσεως. Η Επιτροπή δήλωσε ότι καταθέτει το υπόμνημά της ανταπάντησεως μόνο για την περίπτωση κατά την οποία το Πρωτοδικείο δεν θα ικανοποιούσε το αίτημά της.

- 23 Με απόφαση της 20ής Σεπτεμβρίου 2001, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο πρώτο πενταμελές τμήμα, στο οποίο, όπως ήταν ελόμενο, ανατέθηκε η υπόθεση.

- 24 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το πρώτο πενταμελές τμήμα αποφάσισε, στις 18 Ιανουαρίου 2002, να ζητήσει από την Επιτροπή να απαντήσει σε διάφορα ερωτήματα καθώς επίσης να προσκομίσει την κοινοποίηση των αυστριακών αρχών της 23ης Φεβρουαρίου 1998 σχετικά με το επίμαχο σχέδιο κρατικής ενισχύσεως, τα ανταλλαγέντα μεταξύ της Επιτροπής και των αρχών αυτών σχετικά έγγραφα καθώς και όλα τα παρασχεθέντα προς στήριξη της κοινοποιήσεως έγγραφα.
- 25 Με έγγραφο που κατέθεσε στις 13 Φεβρουαρίου 2002, η Επιτροπή απάντησε στα ερωτήματα του Πρωτοδικείου και προσκόμισε ορισμένα έγγραφα.
- 26 Με έγγραφο της 12ης Μαρτίου 2002, η Επιτροπή διευκρίνισε ότι οι αυστριακές αρχές είχαν ζητήσει την τήρηση του απορρήτου κατά την εξέταση ορισμένων από τα προσκομισθέντα έγγραφα.
- 27 Στη συνέχεια, η Επιτροπή ανέφερε, με έγγραφο που κατέθεσε στις 5 Δεκεμβρίου 2002, ότι οι ίδιες αυτές αρχές δεν θεωρούσαν ότι ήταν πλέον αναγκαία η τήρηση του απορρήτου όσον αφορά την εξέταση των εν λόγω εγγράφων.
- 28 Επομένως, τα έγγραφα αυτά επισυνάφθηκαν στη δικογραφία και γνωστοποιήθηκαν στις προσφεύγουσες καθώς και στην παρεμβαίνουσα.
- 29 Επιπλέον, με δικόγραφο που κατέθεσε στις 3 Φεβρουαρίου 2003, η Επιτροπή προσκόμισε, κατόπιν υπομνήσεως του Πρωτοδικείου, αντίγραφο εκθέσεως σχετικά με την περιφερειακή ανάπτυξη του Steier, που είχε συνταχθεί τον Οκτώβριο του 1994 από το Institut für Technologie- und Regionalpolitik (Ινστιτούτο Τεχνολογίας και Περιφερειακής Πολιτικής), έκθεση περί της οποίας γίνεται μνεία στο σημείο 3.2.1 της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 30 Οι διάδικοι ανέπτυξαν προφορικώς τις θέσεις τους και απάντησαν στις ερωτήσεις του Δικαστηρίου κατά τη συνεδρίαση της 1ης Απριλίου 2003.
- 31 Κατά τη διάρκεια της συνεδρίασεως αυτής, η Επιτροπή παραιτήθηκε του αιτήματός της όπως το Πρωτοδικείο δεν λάβει υπόψη του το υπόμνημα απαντήσεως, στο μέτρο που αυτό είχε κατατεθεί εκπροθέσμως. Όσο για τις προσφεύγουσες, δεδομένου ότι αυτές έλαβαν γνώση των εγγράφων του διοικητικού φακέλου σχετικά με την επίμαχη ενίσχυση, παραιτήθηκαν των επικουρικώς υποβληθέντων αιτημάτων τους σχετικά με την προσκόμιση των εγγράφων αυτών και την ακύρωση της αρνήσεως της Επιτροπής να τους τα διαβιβάσει.
- 32 Κατά την ίδια αυτή συνεδρίαση, προσκομίσθηκε η συμφωνία περί αμοιβαίων κρατήσεων που είχε συναφθεί μεταξύ της επιχειρήσεως ιαματικών λουτρών του Loipersdorf και του ξενοδοχείου Siemens.

Αιτήματα των διαδίκων

- 33 Οι προσφεύγουσες ζητούν από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει την προσφυγή παραδεκτή και βάσιμη·
 - να ακυρώσει την προσβαλλομένη απόφαση·
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

34 Η Επιτροπή, υποστηριζόμενη από την παρεμβαίνουσα, ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να απορρίψει την προσφυγή ως απαράδεκτη·
- να απορρίψει την προσφυγή ως αβάσιμη·
- να καταδικάσει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα.

Επί του παραδεκτού

35 Η Επιτροπή προτείνει να κηρυχθεί η προσφυγή απαράδεκτη, προβάλλοντας δύο λόγους απαραδέκτου, αντλούμενους, αντιστοίχως, αφενός, από το γεγονός ότι το δικόγραφο της προσφυγής δεν έχει υπογραφεί από τον δικηγόρο των προσφευγουσών και, αφετέρου, από το ότι οι ενδιαφερόμενες δεν νομιμοποιούνται για την άσκηση προσφυγής.

Όσον αφορά την μη υπογραφή του δικογράφου της προσφυγής από τον δικηγόρο των προσφευγουσών

Επιχειρήματα των διαδίκων

36 Από το άρθρο 43, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου και από το άρθρο 6, παράγραφος 3, των οδηγιών του

Γραμματέα, η Επιτροπή συνάγει ότι κάθε διαδικαστική πράξη πρέπει να είναι υπογεγραμμένη από τους εκπροσώπους των διαδίκων και ότι αυτή η υπογραφή πρέπει να επιτρέπει να διακρίνονται το όνομα του εξουσιοδοτημένου, εν προκειμένω, για την εκπροσώπηση των προσφευγουσών δικηγόρου, και τούτο προκειμένου να ελεγχθεί η συμφωνία μεταξύ της υπογραφής που έχει τεθεί επί της διαδικαστικής πράξεως και της υπογραφής του ορισθέντος δικηγόρου.

- 37 Όμως, η μονογραφή που έχει τεθεί στο μέσον της σφραγίδας του δικηγορικού γραφείου «Eisenberger–Herzog–Nierhaus–Forcher & Partner OEG» στην πρώτη σελίδα του πρωτοτύπου του δικογράφου της προσφυγής δεν επιτρέπει να αναγνωριστεί η υπογραφή του δικηγόρου Georg Eisenberger, εντολοδόχου δικηγόρου των προσφευγουσών όσον αφορά τη συγκεκριμένη δίκη.
- 38 Συναφώς, το αντίγραφο του πληρεξουσίου του ενδιαφερομένου που έχει επισυναφθεί στο δικόγραφο της προσφυγής δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη για τη διαπίστωση του αυθεντικού χαρακτήρα της υπογραφής που έχει τεθεί στο πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής. Αντίθετα απ' ό,τι απαιτεί το άρθρο 6, παράγραφος 4, των οδηγιών προς τον Γραμματέα, δεν έχει κατατεθεί κανένας πίνακας παραρτημάτων της προσφυγής. Η μνεία των παραρτημάτων στην πρώτη σελίδα του δικογράφου της προσφυγής δεν μπορεί να θεωρηθεί ούτε ως τέτοιος πίνακας ούτε μπορεί να αναπληρώσει την ανυπαρξία μνείας του παραρτήματος στο δικόγραφο της προσφυγής, πράγμα που, ωστόσο, απαιτείται από το προπαρατεθέν άρθρο 6, παράγραφος 4.
- 39 Οι προσφεύγουσες αντιτείνουν ότι ο δικηγόρος Georg Eisenberger έχει θέσει δεόντως την υπογραφή του στο πρωτότυπο του δικογράφου της προσφυγής και ότι η υπογραφή αυτή είναι όμοια με αυτήν του πληρεξουσίου. Οι προσφεύγουσες διευκρινίζουν ότι προσκόμισαν μεταγενέστερα δείγμα της υπογραφής του δικηγόρου Georg Eisenberger, που η συμφωνία του είχε πιστοποιηθεί με συμβολαιογραφική πράξη, ώστε να μην υφίσταται πλέον η παραμικρή αμφιβολία σχετικά με την ταυτότητα του υπογράφαντος το δικόγραφο της προσφυγής.
- 40 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι έχουν συμμορφωθεί προς το άρθρο 43, παράγραφος 4, του Κανονισμού Διαδικασίας, δεδομένου ότι έχουν σημειώσει στην πρώτη σελίδα του δικογράφου της προσφυγής τον κατάλογο των παραρτημάτων του εγγράφου αυτού. Οι προσφεύγουσες δηλώνουν ότι, προκειμένου να διαλύσουν οποιαδήποτε εν προκειμένω αβεβαιότητα, έχουν καταθέσει χωριστό έγγραφο περιλαμβάνον τον ίδιο αυτόν πίνακα.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 41 Πρέπει, προκαταρκτικώς, να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 43, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, το πρωτότυπο κάθε διαδικαστικού εγγράφου πρέπει να έχει υπογραφεί από τον εκπρόσωπο ή τον δικηγόρο των διαδίκων.
- 42 Εν προκειμένω, πρέπει, καταρχάς, να επισημανθεί ότι η πρώτη σελίδα του πρωτοτύπου του δικογράφου της προσφυγής είναι υπογεγραμμένη.
- 43 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες έχουν επισυνάψει στο δικόγραφο της προσφυγής τους αντίγραφο του πληρεξουσίου του δικηγόρου τους το οποίο φέρει επίσης την υπογραφή του ενδιαφερομένου. Ενόψει του θεμελιώδους χαρακτήρα αυτού του πληρεξουσίου όσον αφορά τον νομότυπο χαρακτήρα του δικογράφου της προσφυγής και, κατά συνέπεια, το παραδεκτό της προσφυγής αυτής καθεαυτής, το έγγραφο αυτό δεν μπορεί να αγνοηθεί, προκειμένου για τη διαπίστωση του αυθεντικού χαρακτήρα της υπογραφής που έχει τεθεί στην πρώτη σελίδα του πρωτοτύπου του δικογράφου της προσφυγής, για τον λόγο απλώς και μόνο ότι το εν λόγω δικόγραφο δεν συνοδεύεται από πίνακα περιεχομένων.
- 44 Τρίτον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι προσφεύγουσες αυθορμήτως κατέθεσαν, για πάσα νόμιμη χρήση, δείγμα, του οποίου η γνησιότητα είχε επιβεβαιωθεί με σχετική συμβολαιογραφική πράξη, της υπογραφής του οικείου δικηγόρου καθώς και πίνακα περιεχομένων.
- 45 Έχοντας υπόψη τα τρία αυτά στοιχεία, το Πρωτοδικείο βεβαιώθηκε σχετικά με την τήρηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 43, παράγραφος 1, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας προϋποθέσεως. Πράγματι, μολονότι είναι αληθές ότι η υπογραφή που έχει τεθεί στην πρώτη σελίδα του πρωτοτύπου του δικογράφου της προσφυγής δεν επιτρέπει, από μόνη της, να διαπιστωθεί

ευχερώς το όνομα του οικείου δικηγόρου και ότι αποτελεί, εξάλλου, απλουστευμένη εκδοχή της υπογραφής που έχει τεθεί στο αντίγραφο του πληρεξουσίου του ενδιαφερομένου, γεγονός είναι πάντως ότι η αντιπαραβολή αυτών των τριών υπογραφών δεν άφησε στο Πρωτοδικείο καμιά αμφιβολία ως προς το ότι το δικόγραφο είχε, εν πάση περιπτώσει, δεόντως υπογραφεί από τον δικηγόρο των προσφευγουσών.

- 46 Κατά συνέπεια, ο λόγος απαραδέκτου που αντλείται από την ανυπαρξία υπογραφής του δικογράφου της προσφυγής από τον δικηγόρο των προσφευγουσών πρέπει να απορριφθεί.

Όσον αφορά την έλλειψη νομιμοποίησης των προσφευγουσών για την άσκηση της προσφυγής

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 47 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η κατάσταση των τοπικών ανταγωνιστών των δικαιούχων μιας κρατικής ενισχύσεως, όπως οι προσφεύγουσες, δεν εμπίπτει στην έννοια των συναλλαγών μεταξύ κρατών μελών, σύμφωνα με το νόημα του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης. Η διάταξη αυτή επεκτείνει το πεδίο της προστασίας μόνο στους ανταγωνιστές που δεν ασκούν τις δραστηριότητές τους εντός του κράτους μέλους που χορηγεί την αμφισβητούμενη ενίσχυση.
- 48 Η Επιτροπή δεν οφείλει να εξετάσει ούτε τα αποτελέσματα της επίμαχης ενισχύσεως όσον αφορά τον ανταγωνισμό εντός μιας στενώς περιγεγραμμένης περιοχής, όπως το Loipersdorf, ούτε τα αποτελέσματά της επί των ανταγωνιστών εντός του ίδιου κράτους μέλους ή εντός της ίδιας περιοχής, και τούτο για τον λόγο ότι το ζήτημα αυτό είναι άσχετο με τις συναλλαγές μεταξύ κρατών μελών, κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

- 49 Επομένως, επειδή απλώς οι προσφεύγουσες γειτνιάζουν άμεσα με τη δικαιούχο της ενισχύσεως επιχείρηση, η προσβαλλομένη απόφαση ούτε αναφέρεται σ' αυτές ούτε, κατά συνέπεια, τις αφορά άμεσα, άλλως θα επρόκειτο για αλλοίωση του νοήματος του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 230, τέταρτο εδάφιο, ΕΚ), καθώς θα καθίστατο αυτό μέσον αντικειμενικού ελέγχου της νομιμότητας.
- 50 Μολονότι θεωρούν, στην παράγραφο 16 του δικογράφου της προσφυγής τους, ότι η Επιτροπή τήρησε την τυπική διαδικασία εξετάσεως των κρατικών ενισχύσεων βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται, στην παράγραφο 7 του ίδιου εγγράφου, ότι η Επιτροπή έκρινε, στην πραγματικότητα, συμβατή την επίδικη ενίσχυση με την κοινή αγορά μετά το πέρας της περιγραφομένης στο άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης διαδικασίας προκαταρκτικής εξέτασεως.
- 51 Έτσι, οι προσφεύγουσες στερήθηκαν της δυνατότητας να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους επί του κοινοποιηθέντος σχεδίου ενισχύσεως, πράγμα που τους αναγνωρίζεται από το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, λόγω της ιδιότητάς τους ως ενδιαφερομένων κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 52 Εξ αυτού έπεται ότι οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να πετύχουν την τήρηση των εγγυήσεων αυτών παρά μόνο εφόσον διαθέτουν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν την προσβαλλομένη απόφαση ενώπιον του κοινοτικού δικαστή.
- 53 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες φρονούν ότι η προσβαλλομένη απόφαση τις αφορά άμεσα και ατομικώς. Αφενός, η εν λόγω απόφαση θίγει κατά τρόπο άμεσο τα συμφέροντά τους και τη νομική θέση τους, χωρίς να απαιτείται η λήψη εσωτερικών εκτελεστικών μέτρων για την εφαρμογή της. Αφετέρου, η προσβαλλομένη απόφαση αφορά τις προσφεύγουσες ατομικώς λόγω ορισμένων ιδιοτήτων που προσιδιάζουν σ' αυτές και μιας πραγματικής καταστάσεως που τις διαφοροποιεί σε σχέση με οποιοδήποτε άλλο πρόσωπο και, κατ' αυτόν τον τρόπο, τις εξατομικεύει κατά τρόπο ανάλογο προς αυτόν του αποδέκτη της προσβαλλομένης αποφάσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 54 Ενόψει του διαφορούμενου χαρακτήρα της προβληθείσας από τις προσφεύγουσες επιχειρηματολογίας, πρέπει να διαπιστωθεί, κατ' αρχάς, η φύση, προκαταρκτική ή τυπική, της φάσεως της διαδικασίας εξετάσεως μετά το πέρας της οποίας εκδόθηκε η προσβαλλομένη απόφαση.
- 55 Δυνάμει του άρθρου 93, παράγραφος 3, πρώτη φράση, της Συνθήκης, τα σχέδια με τα οποία επιδιώκεται η θέσπιση ή η τροποποίηση κρατικών ενισχύσεων πρέπει να γνωστοποιούνται στην Επιτροπή πριν από την εφαρμογή τους.
- 56 Το εν λόγω κοινοτικό όργανο προβαίνει τότε σε μια πρώτη εξέταση των σχεδιαζομένων ενισχύσεων. Εάν, μετά το πέρας της εξετάσεως αυτής, η Επιτροπή θεωρήσει ότι ένα σχέδιο δεν είναι συμβατό με την κοινή αγορά κινεί αμελλητί τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης (απόφαση του Δικαστηρίου της 2ας Απριλίου 1998, C-367/95 P, Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, Συλλογή 1998, σ. I-1719, σκέψη 36).
- 57 Επομένως, στο πλαίσιο της διαδικασίας του άρθρου 93, της Συνθήκης, πρέπει να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, της προκαταρκτικής φάσεως της εξετάσεως των ενισχύσεων, που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 93, παράγραφος 3, με μόνο αντικείμενο να καταστεί δυνατό στην Επιτροπή να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη σχετικά με το εν μέρει ή πλήρως συμβατό της εν λόγω ενισχύσεως και, αφετέρου, της επίσημης φάσεως της εξετάσεως που προβλέπεται στο άρθρο 93, παράγραφος 2, η οποία σκοπεί στο να επιτραπεί στην Επιτροπή να έχει πλήρη ενημέρωση σχετικά με το σύνολο των στοιχείων της υποθέσεως (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 19ης Μαΐου 1993, C-198/91, Cook κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-2487, σκέψη 22· της 15ης Ιουνίου 1993, C-225/91, Matra κατά Επιτροπής, Συλλογή 1993, σ. I-3203, σκέψη 16, και η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 56 απόφαση Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 38).

- 58 Η προκαταρκτική φάση εξέτασεως, που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, σκοπεί αποκλειστικώς στο να παρασχεθεί στην Επιτροπή επαρκής προθεσμία προβληματισμού και έρευνας που θα της επιτρέψει να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη σχετικά με τα γνωστοποιηθέντα σχέδια ενισχύσεων ώστε να καταλήξει στο συμπέρασμα, χωρίς να χρειάζεται εμπειριστατωμένη εξέταση, σχετικά με το αν αυτά είναι συμβατά με τη Συνθήκη ή, αντιθέτως, να διαπιστώσει ότι το περιεχόμενο τους εμβάλλει εν προκειμένω σε αμφιβολίες (απόφαση του Δικαστηρίου της 15ης Φεβρουαρίου 2001, C-99/98, Αυστρία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-1101, σκέψεις 53 και 54).
- 59 Η επίσημη φάση εξέτασεως που προβλέπεται από το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, η οποία επιτρέπει στην Επιτροπή να διαφωτιστεί πλήρως σχετικά με το σύνολο των στοιχείων της υποθέσεως πριν λάβει την απόφασή της είναι απαραίτητη σε περίπτωση που η Επιτροπή αντιμετωπίζει σοβαρές δυσχέρειες προκειμένου να εκτιμήσει εάν μια ενίσχυση είναι συμβατή με την κοινή αγορά (η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 57 απόφαση *Matra* κατά Επιτροπής, σκέψη 33).
- 60 Επομένως, η Επιτροπή μπορεί να αρخεστεί στην προκαταρκτική φάση της εξέτασεως που προβλέπεται από το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, προκειμένου να λάβει απόφαση με την οποία να μη διατυπώνει αντιρρήσεις αναφορικά με μια ενίσχυση μόνο εφόσον έχει πειστεί, μετά το πέρας της εξέτασεως αυτής, ότι το σχετικό σχέδιο είναι συμβατό με τη Συνθήκη.
- 61 Αντιθέτως, εάν η πρώτη αυτή εξέταση οδηγήσει την Επιτροπή στην αντίθετη πεποίθηση ή εάν δεν της επιτρέψει να υπερνικήσει όλες τις δυσχέρειες που έχει προκαλέσει η εκτίμηση του συμβατού της ενισχύσεως αυτής με την κοινή αγορά, το εν λόγω κοινοτικό όργανο έχει το καθήκον να γνωρίσει όλες τις αναγκαίες γνώμες και να κινήσει, για τον σκοπό αυτό, την επίσημη διαδικασία εξέτασεως που προβλέπεται από το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 20ής Μαρτίου 1984, 84/82, Γερμανία κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 1451, σκέψη 13· η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 57 απόφαση *Cook* κατά Επιτροπής, σκέψη 29· η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 57 απόφαση *Matra* κατά Επιτροπής, σκέψη 33, και η προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 56 απόφαση Επιτροπή κατά *Sytraval* και *Brink's France*, σκέψη 39).

- 62 Η τελευταία αυτή διαδικασία παρέχει στα λοιπά, εκτός του γνωστοποιούντος, κράτη μέλη καθώς και στους οικείους κύκλους την εγγύηση ότι μπορούν να ακούγονται, δεδομένου ότι η Συνθήκη προβλέπει την υποχρέωση για την Επιτροπή να οχλήσει τους ενδιαφερομένους προκειμένου αυτοί να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.
- 63 Εν προκειμένω, από τα σχετικά στοιχεία δεν προκύπτει ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε στο πλαίσιο της επίσημης φάσεως εξετάσεως που προβλέπεται από το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 64 Πράγματι, κατ' αρχάς, δεν έχουν ισχυρισθεί οι προσφεύγουσες ότι η Επιτροπή δημοσίευσε στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων* ανακοίνωση με την οποία να καλεί τους ενδιαφερομένους να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους σχετικά με το επίμαχο σχέδιο ενισχύσεως, όπως το απαιτεί αυτή η επίσημη διαδικασία εξέτασεως.
- 65 Περαιτέρω, η Επιτροπή διευκρίνισε, απαντώντας σε ερώτημα του Πρωτοδικείου, ότι περίληψη της αποφάσεως είχε δημοσιευθεί στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, στη στήλη «Έγκριση κρατικών ενισχύσεων στο πλαίσιο των διατάξεων των άρθρων [92 και 93] της Συνθήκης ΕΚ — Περιπτώσεις ως προς τις οποίες η Επιτροπή δεν προβάλλει αντιρρήσεις».
- 66 Πάντως, μόνο όταν εκδίδεται μια εγκριτική ενισχύσεως απόφαση χωρίς να έχει κινηθεί η διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, δημοσιεύει η Επιτροπή τέτοια ανακοίνωση. Η τελευταία δημοσιεύεται γενικώς, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, υπό τη μορφή στερεότυπου καταλόγου πληροφοριών σχετικά με την επίμαχη κρατική ενίσχυση (βλ. *Νομοθεσία περί ανταγωνισμού στις Ευρωπαϊκές Κοιότητες*, τόμος II Α, «Κανόνες που εφαρμόζονται στις κρατικές ενισχύσεις» 1995, σ. 35, σημείο 36).

- 67 Τέλος, από το ιστορικό της διαφοράς προκύπτει ότι η Επιτροπή εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση στις 3 Φεβρουαρίου 1999, δηλαδή εντός της επιτακτικής προθεσμίας προβληματισμού και έρευνας, που έχει εκτιμηθεί στους δύο μήνες από το Δικαστήριο, που η Επιτροπή διέθετε προκειμένου να προβεί στην προκαταρκτική εξέταση του γνωστοποιηθέντος σχεδίου, υπολογιζόμενη με βάση την προπαρατεθείσα ημερομηνία της 5ης Ιανουαρίου 1999 (βλ., υπό την έννοια αυτή, τις αποφάσεις του Δικαστηρίου της 11ης Δεκεμβρίου 1973, 120/73, Lorenz, Συλλογή τόμος 1972-1973, σ. 815, σκέψη 4, και την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 58 απόφαση Αυστρία κατά Επιτροπής, σκέψεις 56 και 72 έως 74).
- 68 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε στο πλαίσιο της προβλεπόμενης από το άρθρο 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης προσωρινής διαδικασίας εξετάσεως.
- 69 Πάντως, οι προσφεύγουσες μπορούν να πετύχουν την τήρηση των εγγυήσεων που θα αντλούσαν από την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, εάν η εν λόγω διαδικασία έπρεπε να κινηθεί από την Επιτροπή, μόνον εφόσον θα είχαν τη δυνατότητα να αμφισβητήσουν ενώπιον του κοινοτικού δικαστή μια απόφαση που θα είχε εκδοθεί, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης.
- 70 Πράγματι, μεταξύ των ενδιαφερομένων τους οποίους αφορά το άρθρο 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, οι οποίοι απολαμβάνουν, υπ' αυτήν τους την ιδιότητα, των διαδικαστικών εγγυήσεων της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως των σχεδίων ενισχύσεων σύμφωνα με τη διάταξη αυτή, περιλαμβάνονται οι επιχειρήσεις των οποίων τα συμφέροντα θίγονται, ενδεχομένως, από τη χορήγηση της επίδικης ενισχύσεως, συμπεριλαμβανομένων των ανταγωνιστριών της δικαιούχου της ενισχύσεως επιχειρήσεως (απόφαση του Δικαστηρίου της 14ης Νοεμβρίου 1984, 323/82, Intermills κατά Επιτροπής, Συλλογή 1984, σ. 3809, σκέψη 16).
- 71 Συναφώς, δεν αμφισβητείται ότι οι προσφεύγουσες είναι οι άμεσοι ανταγωνιστές του δικαιούχου της επίμαχης ενισχύσεως ξενοδοχείου και ότι η προσβαλλομένη απόφαση τους αναγνωρίζει την ιδιότητα αυτή.

- 72 Πρέπει συναφώς να διευκρινιστεί ότι οι προσφεύγουσες ρητώς υποστηρίζουν, στο σημείο 2 του δικογράφου της προσφυγής τους, ότι δεν ακούστηκαν υπό την ιδιότητά τους ως ανταγωνιστών, και τούτο αντίθετα προς τις επιταγές του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 73 Ενόψει των ανωτέρω στοιχείων, πρέπει να συναχθεί το συμπέρασμα ότι οι προσφεύγουσες έχουν την ιδιότητα των ενδιαφερομένων, κατά την έννοια του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης. Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η προσβαλλομένη απόφαση τις αφορά άμεσα και ατομικώς, στο μέτρο που η Επιτροπή κήρυξε τη χορηγηθείσα από τις αυστριακές αρχές ενίσχυση συμβατή με την κοινή αγορά χωρίς να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 57 απόφαση Cook κατά Επιτροπής, σκέψη 26, καθώς και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 16ης Σεπτεμβρίου 1998, T-188/95, Waterleiding Maatschappij κατά Επιτροπής, Συλλογή 1998, σ. II-3713, σκέψεις 57 και 86).
- 74 Στερείται εν προκειμένω σημασίας η επιχειρηματολογία της Επιτροπής κατά την οποία η κατάσταση των προσφευγουσών δεν εμπίπτει στην έννοια των συναλλαγών μεταξύ των κρατών μελών κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης.
- 75 Πράγματι, το ζήτημα αυτό αφορά αποκλειστικώς τον χαρακτηρισμό ενός μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια των κοινοτικών κανόνων περί ανταγωνισμού και όχι τους όρους υπό τους οποίους μπορεί να ασκηθεί μια προσφυγή ακυρώσεως δυνάμει του άρθρου 173, τέταρτο εδάφιο, της Συνθήκης.
- 76 Εξ αυτού έπεται ότι η εξέταση του ζητήματος αυτού εμπίπτει στην ουσία της διαφοράς και όχι στο παραδεκτό της.
- 77 Κατά συνέπεια, οι προσφεύγουσες νομιμοποιούνται να ζητήσουν την ακύρωση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 78 Εκ των ανωτέρω προκύπτει ότι η ένσταση απαραδέκτου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί.

Επί της ουσίας

- 79 Τα επιχειρήματα που έχουν προβάλει οι προσφεύγουσες προς στήριξη του αιτήματός τους ακυρώσεως της προσβαλλομένης αποφάσεως μπορούν να συνοψισθούν σε οκτώ λόγους αντλούμενους, αντιστοίχως, από την προσβολή του δικαιώματός τους να ακουστούν, από την ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως, από την παράβαση του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης καθώς και του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης, από την παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων καθώς και του δικαιώματος εγκαταστάσεως των τοπικών ανταγωνιστών του δικαιούχου της ενισχύσεως, από την αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τις κοινοτικές διατάξεις σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος και, τέλος, από την κατάχρηση εξουσίας.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από την προσβολή του δικαιώματος ακροάσεως κατ' εφαρμογήν του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 80 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή υποχρεούνταν, σύμφωνα με τις επιταγές του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, να τους παράσχει την ευκαιρία να εκφράσουν τις θέσεις τους πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.

- 81 Πράγματι, η Επιτροπή, έχουσα πληροφορηθεί σχετικά με το επίμαχο σχέδιο ήδη από τις 20 Νοεμβρίου 1997, εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση, στις 3 Φεβρουαρίου 1999, προδήλως στο πλαίσιο της επίσημης διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 82 Εν πάση περιπτώσει, η Επιτροπή θα μπορούσε να αρκεστεί μόνο στην προκαταρκτική φάση του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης μόνο εάν δεν είχε συναντήσει σοβαρές δυσχέρειες κατά την πρώτη αυτή εξέταση. Στην αντίθετη περίπτωση, υποχρεούνταν να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης προκειμένου να δυναθεί να εκτιμήσει το συμβατό της ενισχύσεως με την κοινή αγορά.
- 83 Παραλείποντας να τηρήσει αυτόν τον τύπο, η Επιτροπή υπέπεσε σε βαρύ διαδικαστικό πταίσμα και παρέβη το άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για τη Διασφάλιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών.
- 84 Η Επιτροπή φρονεί ότι νομίμως εξέδωσε την προσβαλλομένη απόφαση στο πλαίσιο της διαδικασίας προκαταρκτικής εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, χωρίς να είναι υποχρεωμένη να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 85 Όμως, στο πλαίσιο της προκαταρκτικής διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, οι τυχόν ανταγωνιστές του δικαιούχου της ενισχύσεως δεν διαθέτουν κανένα διαδικαστικό δικαίωμα και στην Επιτροπή εναπόκειται όχι να εξετάσει τις αντιρρήσεις τους αλλά να σχηματίσει μια πρώτη γνώμη σχετικά με το συμβατό με την κοινή αγορά των γνωστοποιηθέντων προγραμμάτων ενισχύσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 86 Οι προσφεύγουσες, προκειμένου να υποστηρίξουν ότι στερήθηκαν των διαδικαστικών εγγυήσεων που προσφέρει η επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, υποστηρίζουν, πρώτον, ότι, πράγματι, διενεργήθηκε, εν προκειμένω, η βάση της διατάξεως αυτής διαδικασία εξέτασης, πλην όμως αυτές δεν ακούστηκαν όπως θα έπρεπε να είχε γίνει στο πλαίσιο αυτό.
- 87 Αρκεί να σημειωθεί ότι, όπως έχει διαπιστωθεί στις ανωτέρω σκέψεις 62 έως 67, η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε μετά το πέρας της προκαταρκτικής διαδικασίας εξέτασης του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, δηλαδή χωρίς να έχει κινηθεί η επίσημη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, η οποία προβλέπει πρόσκληση προς τους ενδιαφερομένους προκειμένου αυτοί να υποβάλουν τις παρατηρήσεις τους.
- 88 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι έπρεπε να έχουν τύχει, εν πάση περιπτώσει, των εγγυήσεων του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, εφόσον η Επιτροπή υποχρεούνταν, ενόψει σοβαρών δυσχερειών, να ενεργήσει σύμφωνα με τις επιταγές της διατάξεως αυτής και να τις ακούσει, πριν από την έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως.
- 89 Συναφώς, προκειμένου να διαπιστωθεί αν η Επιτροπή υποχρεούνταν να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξέτασης του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης, και, στο πλαίσιο αυτό, να ακούσει τις προσφεύγουσες, πρέπει να ερευνηθεί, όπως υπομνήστηκε στην ανωτέρω σκέψη 59, εάν καλώς η Επιτροπή θεώρησε ότι, ενόψει των στοιχείων που αυτή διέθετε, το συμβατό της εν λόγω ενισχύσεως με την κοινή αγορά δεν έθετε σοβαρές δυσχέρειες εκτιμήσεως.

90 Πράγματι, ελλείπει σοβαρής δυσχέρειας εκτιμήσεως του συμβατού της ενισχύσεως με την κοινή αγορά, καμιά απορρέουσα από τη Συνθήκη ή από άλλο κανόνα δικαίου διάταξη δεν επέβαλλε στην Επιτροπή να ενεργήσει διαφορετικά απ' ό,τι αυτή έπραξε στο πλαίσιο της προκαταρκτικής διαδικασίας εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης, ούτε, ειδικότερα, να ακούσει τους ενδιαφερομένους, όπως όφειλε να πράξει εάν είχε κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

91 Προκειμένου το Πρωτοδικείο να αποφανθεί επί του πρώτου λόγου, πρέπει να εξετάσει το σύνολο των λοιπών λόγων που έχουν προβάλει οι προσφεύγουσες κατά της προσβαλλομένης αποφάσεως, ώστε να εκτιμηθεί το ζήτημα εάν οι λόγοι αυτοί επιτρέπουν να διαπιστωθεί σοβαρή δυσχέρεια ενόψει της οποίας η Επιτροπή θα υποχρεούνταν να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως.

Επί του δευτέρου λόγου που αντλείται από την ανεπαρκή αιτιολογία της προσβαλλομένης αποφάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

92 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη απόφαση δεν στηρίζεται σε επαρκείς ενδείξεις σχετικά με την κατάσταση της εν λόγω αγοράς, το μερίδιο αγοράς του ξενοδοχείου Siemens ή τη θέση των ανταγωνιστριών επιχειρήσεων, ιδίως τα μερίδιά τους αγοράς και τις δυνατότητές τους.

93 Η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, στο σημείο 3.2.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, εξετάζονται λεπτομερώς οι συνέπειες στην αγορά της σχεδιαζομένης ενισχύσεως και ότι δεν ήταν ούτε αναγκαίο ούτε δυνατό να προχωρήσει σε

πλέον εμπειριστατωμένη εξέταση. Ορθώς η Επιτροπή περιορίστηκε στο να επισημάνει ότι μόνο τα ήδη υφιστάμενα στην περιοχή των ιαματικών λουτρών του Steier ξενοδοχεία, τα οποία απευθύνονταν στη διεθνή πελατεία θα βρίσκονταν σε άμεση ανταγωνιστική σχέση με τον δικαιούχο της ενισχύσεως.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 94 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η απαιτούμενη από το άρθρο 190 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 253 ΕΚ) αιτιολογία πρέπει να είναι προσαρμοσμένη στη φύση της εν λόγω πράξεως και να καταδεικνύει με τρόπο σαφή και μη επιδεχόμενο παρερμηνεία τη συλλογιστική του συντάκτη της πράξεως οργάνου, ώστε να καθίσταται δυνατό στους ενδιαφερομένους να γνωρίσουν τη δικαιολόγηση του ληφθέντος μέτρου και στο αρμόδιο δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του. Η απαίτηση αιτιολογίας πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις συγκεκριμένες περιστάσεις, ιδίως το περιεχόμενο της πράξεως, τη φύση των επικαλουμένων λόγων καθώς και το συμφέρον που μπορεί να έχουν οι αποδέκτες ή άλλα σχετικά πρόσωπα τα οποία η πράξη αφορά άμεσα και ατομικώς να λάβουν διευκρινίσεις. Δεν απαιτείται η αιτιολογία να εξειδικεύει όλα τα ασκούντα επιρροή πραγματικά και νομικά περιστατικά, εφόσον η αιτιολογία μιας πράξεως πληροί τις επιταγές του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να εκτιμάται ενόψει όχι μόνο του γράμματός της αλλά και του πλαισίου της καθώς και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό θέμα (απόφαση του Δικαστηρίου της 22ας Μαρτίου 2001, C-17/99, Γαλλία κατά Επιτροπής, Συλλογή 2001, σ. I-2481, σκέψεις 35 και 36· απόφαση του Πρωτοδικείου της 22ας Οκτωβρίου 1996, T-266/94, Skibsværftsforeningen κ.λπ. κατά Επιτροπής, Συλλογή 1996, σ. II-1399, σκέψη 230).
- 95 Εν προκειμένω, το Πρωτοδικείο διαπιστώνει ότι στο σημείο 3.2.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως περιλαμβάνεται η ουσία των ασκουσών επιρροή πραγματικών και νομικών θεωρήσεων, ιδίως, η εξέλιξη της εν λόγω περιφερειακής αγοράς, ο συντελεστής εκμεταλλεύσεως των υφισταμένων ξενοδοχείων και η σχέση μεταξύ του ποσού της αμφισβητούμενης ενισχύσεως και του συνόλου των επενδύσεων και του κόστους εκμεταλλεύσεως.

- 96 Μια τέτοια αιτιολογία αρκεί για να δύνανται οι μεν προσφεύγοντες να γνωρίζουν τη δικαιολόγηση της προσβαλλομένης απόφασης το δε Πρωτοδικείο να ελέγχει τη νομιμότητά της βάσει του άρθρου 173 της Συνθήκης.
- 97 Εξάλλου, εφόσον η επιχειρηματολογία των προσφευγόντων είναι δυνατόν να νοηθεί ως σκοπούσα στο να επικριθεί ο ανεπαρκής χαρακτήρας της εξέτασης στην οποία προέβη η Επιτροπή προκειμένου να εκτιμήσει το συμβατό της εν λόγω ενισχύσεως με την κοινή αγορά, πρέπει να υπομνησθεί ότι τέτοιο ζήτημα δεν εμπίπτει στην παράβαση ουσιωδών τύπων, που μπορεί να καταστήσει παράνομη την προσβαλλομένη απόφαση, αλλά στην εξέταση του βασιμίου της εκτιμήσεως της Επιτροπής όσον αφορά το συμβατό της εν λόγω ενισχύσεως (βλ., υπό την έννοια αυτή, την προπαρατεθείσα στην ανωτέρω σκέψη 56 απόφαση Επιτροπή κατά Sytraval και Brink's France, σκέψη 67).
- 98 Επομένως, ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 99 Οι προσφεύγουσες προσάπτουν, πρώτον, στην Επιτροπή, το γεγονός ότι δεν συμπεριέλαβε στην παρασχεθείσα στο ξενοδοχείο Siemens κρατική ενίσχυση ύψους 1 703 873 ευρώ (23 445 810 ATS) τη δέσμευση που ανέλαβαν τα ιαματικά λουτρά του Loipersdorf, δημόσια επιχείρηση, να προβαίνουν σε κρατήσεις, ημερησίως, στο ξενοδοχείο Siemens, 50 δωματίων, στην τιμή της αγοράς, για διάστημα τριών ετών.
- 100 Όμως, μια τέτοια δέσμευση συνεπάγεται επιδότηση 7 267,28 ευρώ (100 000 ATS) ημερησίως, δηλαδή περίπου 7 957 675 ευρώ (109 500 000 ATS) για

διάστημα τριών ετών. Υπό τις συνθήκες αυτές, το συνολικό ποσό της επίμαχης ενισχύσεως δεν είναι πλέον 1 703 873 ευρώ (23 445 810 ATS), αλλά 9 661 549 ευρώ (132 945 810 ATS). Επομένως, ενόψει του ποσού της συνολικής επενδύσεως των 38 100 000 ευρώ (524 000 000 ATS), η Επιτροπή όφειλε να λάβει ως ισοδύναμο ακαθάριστης επιδότησης όχι τον συντελεστή του 4,45 %, αλλά συντελεστή 25,4 %.

- 101 Αυτή η κράτηση δωματίων, όποιος και αν είναι ο αριθμός τους, δεν έχει άλλη συνέπεια, όσον αφορά τα έσοδα των ιαματικών πηγών από εισιτήρια εισόδου και παραγγελίες φαγητού, παρά μόνο ότι θα μπορούν να φιλοξενοούνται κάθε ημέρα δωρεάν στο ξενοδοχείο Siemens 100 πρόσωπα.
- 102 Δεύτερον, οι προσφεύγουσες προσάπτουν στην Επιτροπή ότι δεν έλαβε υπόψη ούτε την υποχρέωση που είχαν αναλάβει τα ιαματικά λουτρά του Loipersdorf να θέσουν στην αποκλειστική διάθεση του ξενοδοχείου Siemens 200 θέσεις κατακλίσεως στις αίθουσες αναπαύσεως που βρίσκονται παραπλεύρως των ιαματικών πηγών, στην επίσημη τιμή εισόδου, και να επιφυλάσσουν στο ξενοδοχείο αυτό άμεση και αποκλειστική πρόσβαση στις πηγές.
- 103 Η Επιτροπή αντιτείνει ότι η συναφθείσα μεταξύ του ξενοδοχείου Siemens και της επιχειρήσεως ιαματικών λουτρών του Loipersdorf συμφωνία δεν περιλαμβάνει υποσχέσεις μυστικών κρατικών ενισχύσεων. Δεδομένου ότι τα ιαματικά λουτρά αποτελούν εμπορική επιχείρηση, δεν επιδιώχθηκε σε καμιά φάση της καταστώσεως του προγράμματος η δωρεάν κράτηση δωματίων. Αντιθέτως, αυτά έπρεπε να αποτελούν αντικείμενο εμπορικής συναλλαγής ως στοιχείο ενός συνόλου παροχών προς τους πελάτες των πηγών.
- 104 Η εξασφάλιση κρατήσεων δωματίων δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως ενίσχυση διότι το σύνολο των εσόδων που διασφαλίζονται στην επιχείρηση ιαματικών λουτρών από τη ρήτρα καθημερινής κρατήσεως 200 θέσεων κατακλίσεως υπερβαίνει σαφώς το σύνολο του κόστους που προκύπτει από τη μόνιμη κράτηση 50 δωματίων για τρία έτη.

- 105 Εξάλλου, οι υποχρεώσεις κρατήσεως δωματίων και θέσεων κατακλίσεως έχουν διάρκεια, αντιστοίχως, τριών και είκοσι ετών. Ύστερα από το έκτο έτος, η ρήτρα κρατήσεως θέσεων κατακλίσεως μπορεί να τροποποιηθεί υπό την έννοια της μείωσης του πραγματικού μέσου αριθμού σχετικών θέσεων. Παρ' όλα αυτά, η κράτηση 200 καρτών προσβάσεως στις αίθουσες αναπαύσεως που βρίσκονται παραπλεύρως των λουτρών φαίνεται ρεαλιστική για μια ξενοδοχειακή εγκατάσταση δυναμικότητας 500 κλινών. Θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι το ξενοδοχείο Siemens δεν θα υποχρεωθεί να επιδιώξει την προσαρμογή της ρήτρας κρατήσεως θέσεων κατακλίσεως, ενόψει του προβληθέντος από τις προσφεύγουσες συντελεστή πληρότητας 77% των ξενοδοχείων ιαματικών λουτρών. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν συντρέχει λόγος να αναμένεται, ύστερα από το έκτο έτος εφαρμογής της συμφωνίας, ουσιώδης μείωση των μισθώσεων θέσεων κατακλίσεως που έχουν διασφαλιστεί για τα ιαματικά λουτρά.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 106 Η έννοια της κρατικής ενισχύσεως, όπως ορίζεται στη Συνθήκη, είναι νομικής φύσεως και πρέπει να ερμηνεύεται βάσει αντικειμενικών στοιχείων (απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Μαΐου 2000, C-83/98 P, Γαλλία κατά Ladbroke Racing και Επιτροπής, Συλλογή 2000, σ. I-3271, σκέψη 25).
- 107 Ένα μέτρο που μια δημόσια επιχείρηση υιοθετεί, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, απέναντι μιας ιδιωτικής επιχειρήσεως υπό τη μορφή συμβάσεως κρατήσεως δωματίων δεν είναι δυνατό, από το γεγονός απλώς και μόνο ότι τα δύο συμβαλλόμενα μέρη δεσμεύονται για αμοιβαίες παροχές, να αποκλειστεί α priori από την έννοια της κρατικής ενισχύσεως σύμφωνα με το νόημα του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση του Πρωτοδικείου της 28ης Ιανουαρίου 1999, T-14/96, ΒΑΙ κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-139, σκέψη 71).

- 108 Ο χαρακτηρισμός ενός μέτρου ως κρατικής ενισχύσεως εξαρτάται από το εάν η δικαιούχος επιχείρηση λαμβάνει οικονομικό πλεονέκτημα του οποίου δεν θα ετύγγανε υπό κανονικές συνθήκες αγοράς (απόφαση του Πρωτοδικείου της 17ης Οκτωβρίου 2002, T-98/00, Linde κατά Επιτροπής, Συλλογή 2002, σ. II-3961, σκέψη 39).
- 109 Εν προκειμένω, οι προσφεύγουσες δεν μπορούν να προσάψουν στην Επιτροπή το γεγονός ότι δεν συμπεριέλαβε στο ποσόν της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως τις οικονομικές επιβαρύνσεις των ιαματικών λουτρών που απορρέουν από την υποχρέωσή τους να προβαίνουν καθημερινώς στην κράτηση 50 δωματίων στο ξενοδοχείο Siemens.
- 110 Πράγματι, η Επιτροπή προέβη, στο σημείο 2.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, στην εξέταση της συμφωνίας περί αμοιβαίων κρατήσεων μεταξύ των ιαματικών λουτρών και του ξενοδοχείου Siemens.
- 111 Εξάλλου, δεν προκύπτει ότι η Επιτροπή κακώς εκτίμησε ότι οι αυστριακές αρχές της είχαν παράσχει επαρκή στοιχεία καταδεικνύοντα ότι τα ιαματικά λουτρά είχαν συνάψει τη σύμβαση αυτή για λόγους καθαρώς οικονομικούς και ότι οι διατάξεις της πράξεως αυτής δεν περιελάμβαναν κανένα στοιχείο κρατικής ενισχύσεως.
- 112 Η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών δεν επιτρέπει να συναχθεί ότι οι όροι της συμφωνίας που συνάφθηκε μεταξύ του ξενοδοχείου Siemens και των ιαματικών λουτρών του Loipersdorf εξέρχονται των ορίων του πλαισίου μιας συνήθους εμπορικής συμβάσεως συναφθείσας μεταξύ δύο ιδιωτών επιχειρηματιών.

- 113 Πρώτον, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, η ρήτρα καθημερινής κρατήσεως 50 δωματίων στο ξενοδοχείο Siemens ουδόλως έχει ως συνέπεια να καθίσταται δυνατή η φιλοξενία δωρεάν, κάθε ημέρα, 100 προσώπων με δαπάνες της επιχειρήσεως ιαματικών λουτρών.
- 114 Αφενός, τα έσοδα που προέρχονται από την τιμή των δωματίων που καταβάλλεται από τους πελάτες στο ξενοδοχείο Siemens, σε περίπτωση που διατίθενται όλα ή μέρος των 50 δωματίων, δεν μπορούν να χαρακτηρισθούν, στο πλαίσιο υγιούς ανταγωνισμού, ως πόροι κρατικής προελεύσεως.
- 115 Αφετέρου, το τυχόν διαφυγόν κέρδος που προκύπτει για τα ιαματικά λουτρά λόγω της υποχρεώσεώς τους να καταβάλλουν επί τρία έτη τη μέση τιμή των 50 δωματίων, σε περίπτωση όπου αυτά όντως δεν θα διατίθενταν, αντισταθμίζεται από τα έσοδα που εισπράττουν τα ιαματικά λουτρά βάσει της εξασφαλισμένης εκ μέρους του ξενοδοχείου Siemens μισθώσεως των 200 ξαπλώστρων στις αίθουσες αναπαύσεως που βρίσκονται παραπλεύρως των ιαματικών πηγών.
- 116 Βάσει του συντελεστή πληρότητας 77 % που οι ίδιες οι προσφεύγουσες εκτιμούν ότι ισχύει για τα ξενοδοχεία ιαματικών λουτρών του Loipersdorf, το ξενοδοχείο Siemens, δυναμικότητας 500 κλινών, πρέπει να θεωρηθεί ως ικανό να τηρήσει, εν πάση περιπτώσει, τη ρήτρα κρατήσεως των 200 ξαπλώστρων προς όφελος της επιχειρήσεως ιαματικών λουτρών.
- 117 Ενόψει της ενιαίας τιμής των 18,09 ευρώ (249 ATS) για την ημερήσια μίσθωση των ξαπλώστρων, όπως ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα, χωρίς να έχει διαψευσθεί επί του σημείου αυτού από τις προσφεύγουσες, η ρήτρα κρατήσεως των 200 θέσεων μπορεί να παράσχει στα ιαματικά λουτρά καθημερινά έσοδα ίσα περίπου προς 3 618 ευρώ (49 800 ATS), δηλαδή, βάσει του συμφωνηθέντος αριθμού των 357 εργασίμων ημερών κατ' έτος, ετήσια έσοδα της τάξεως του 1 291 626 ευρώ (17 778 600 ATS) και περίπου 25 832 520 ευρώ (355 572 000 ATS) για όλη τη διάρκεια ισχύος της ρήτρας που έχει ορισθεί από τους συμβαλλομένους στα είκοσι έτη.

- 118 Δεν υπάρχει λόγος να υποτεθεί κάποια αναθεώρηση προς τα κάτω της ρήτρας κρατήσεως των 200 θέσεων ύστερα από το έκτο έτος εφαρμογής της συμφωνίας, εφόσον το ξενοδοχείο Siemens πρέπει να θεωρηθεί, λόγω του συντελεστή πληρότητας 77% όπως ισχυρίζονται οι προσφεύγουσες, ως δυνάμενο, σε κάθε περίπτωση, να εξασφαλίζει την πλήρη χρήση των 200 θέσεων από τους πελάτες του.
- 119 Ενόψει της αντικαταβολής των 25 000 000 και πλέον ευρώ (344 000 000 ATS), που είναι δυνατό να λάβουν τα ιαματικά λουτρά σε διάστημα είκοσι ετών δυνάμει της ρήτρας κρατήσεως των 200 ξαπλώστρων, δεν είναι δυνατό, όπως είναι επόμενο, να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός των προσφευγουσών, ότι η δέσμευση των ιαματικών λουτρών για ημερήσια κράτηση 50 δωματίων στο ξενοδοχείο Siemens επί τρία έτη συνεπάγεται επιδότηση 7957675 ευρώ (109 500 000 ATS).
- 120 Επιβάλλεται επιπλέον να σημειωθεί ότι το ποσό των εσόδων που οι προσφεύγουσες αποδίδουν στο ξενοδοχείο Siemens βάσει της ρήτρας κρατήσεως των 50 δωματίων στηρίζεται σε εκτίμηση, μη αποδεικνυόμενη, της τιμής μιας διανυκτερεύσεως σε 145,35 ευρώ (2 000 ATS), και τούτο ενώ, π.χ., η Royal Bank of Scotland είχε εκτιμήσει την τιμή αυτή σε περίπου 87,20 ευρώ (1 200 ATS), στο πλαίσιο της μελέτης αγοράς που της είχε ζητηθεί να καταρτίσει ενόψει της κατασκευής του ξενοδοχείου Siemens.
- 121 Η έκπτωση 10%, περί της οποίας δεν γίνεται μνεία στην προσβαλλόμενη απόφαση και η οποία προβλέπεται υπέρ του ξενοδοχείου Siemens στη ρήτρα κρατήσεως των 200 ξαπλώστρων, δεν μπορεί, κατ' ουσίαν, να θέσει υπό αμφισβήτηση τα ανωτέρω συμπεράσματα.
- 122 Επομένως, οι προσφεύγουσες δεν μπόρεσαν να καταδείξουν την ύπαρξη στοιχείων κρατικής ενισχύσεως στους όρους της συμφωνίας περί αμοιβαίων κρατήσεων.

- 123 Πρέπει να θεωρηθεί ότι από τον τρίτο λόγο ακυρώσεως δεν αποκαλύπτεται κάποια σοβαρή δυσχέρεια η οποία θα επέβαλλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

Επί του τετάρτου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 124 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι, προκειμένου να εκτιμηθεί το συμβατό μας κρατικής ενισχύσεως με την κοινή αγορά, πρέπει να ληφθούν υπόψη οι υφιστάμενες υπερδυνατότητες, η μειωμένη αύξηση ζήτησεως, η θέση του δικαιούχου στη σχετική αγορά καθώς και ο τρόπος χορηγήσεως της ενισχύσεως.
- 125 Όμως, η διάθεση κλινών δεν παύει να μειώνεται τόσο στην κοινότητα του Loipersdorf όσο και στην περιοχή θερμών λουτρών του Steier. Το 1996 καταγράφηκαν 133 196 διανυκτερεύσεις, δηλαδή συνολική πληρότητα 60,8 % της δυναμικότητας σε κλίνες. Όμως, πέντε έτη προηγουμένως, τα ξενοδοχεία του Loipersdorf είχαν σημειώσει 266,9 ημέρες πληρότητας, δηλαδή συντελεστή 73 %. Η εξέλιξη είναι ανάλογη και στις άλλες εγκαταστάσεις ιαματικών λουτρών του Steier.
- 126 Οι ελπίδες συστάσεως μιας εντελώς νέας μονάδας για την επιτυχή αντιμετώπιση του κορεσμού της οικείας περιοχής ιαματικών λουτρών διαψεύστηκαν. Ελλείπει επαρκούς συντελεστή πληρότητας, ο διεθνής ξενοδοχειακός όμιλος Steigenberger απεχώρησε από το Bad Waltersdorf, και τούτο λόγω

αδυναμίας προσελκύσεως επαρκούς αριθμού Γερμανών πελατών. Όσον αφορά τα ιαματικά λουτρά του Bad Blumau, οι προσδοκίες δεν επαληθεύθηκαν, και τούτο παρά την άνευ προηγουμένου διαφημιστική καμπάνια που είχε γίνει για την προσέλκυση πελατών από όλο τον κόσμο.

- 127 Οι αυστριακές αρχές παρέσχον στην Επιτροπή μόνο μια μελέτη σχετικά με τα ιαματικά λουτρά του Blumau, η οποία ανατρέχει στο 1994. Οι λοιπές γνώμες στις οποίες αναφέρεται η Επιτροπή έχουν σχέση με την εκτίμηση του επίμαχου σχεδίου σε αναφορά μόνο με κριτήρια διαχειρίσεως επιχειρήσεων και αφορούν την οικονομική δικαιολόγηση της επενδύσεως εκ μέρους των επενδυτών και τη βιωσιμότητα του σχεδίου αυτού. Συναφώς, η μελέτη των Pannell Kerr Forster Associates που μνημονεύει η Επιτροπή καταλήγει στο συμπέρασμα ότι δεν πρόκειται για ιδιαίτερος ελκυστική επένδυση.
- 128 Λόγω της λειτουργίας του ξενοδοχείου Siemens, η ζήτηση, ιδίως η διεθνής, δεν μπορεί να καλύψει πλήρως την προσφορά νέων κλινών. Κατά συνέπεια, μια επένδυση της τάξεως αυτής, συνοδευόμενη από την αμφισβητούμενη κρατική ενίσχυση, συνεπάγεται καταστροφικό ανταγωνισμό μεταξύ των ξενοδοχείων και νοθεύει τους όρους του ανταγωνισμού.
- 129 Δεν πρέπει να χορηγηθεί κρατική ενίσχυση όταν η αγορά βρίσκεται σε προσωρινή ισορροπία ή όταν ο δικαιούχος της ενισχύσεως διαθέτει, όπως συμβαίνει εν προκειμένω, σημαντικά ίδια μέσα. Εξάλλου, η Siemens AG Αυστρίας έχει ήδη τύχει επανειλημμένων κρατικών ενισχύσεων (απόφαση του Δικαστηρίου της 13ης Μαΐου 1997, C-278/95 P, Siemens κατά Επιτροπής, Συλλογή 1997, σ. I-2507).
- 130 Η Επιτροπή απαντά ότι η προσβαλλομένη απόφαση στηρίζεται στις μελέτες και γνώμες που παρατίθενται στο σημείο 2.2. Η μελέτη του 1994 όχι μόνον δεν στερείται καμιάς ενδεικτικής αξίας αλλά και αφορά τις μακροπρόθεσμες προοπτικές του ιαματικού τουρισμού στο Steier και υποβάλλει ορισμένες προτάσεις για την ανάπτυξή του. Επομένως, οι προτάσεις αυτές δεν μπορούν να θεωρηθούν ανίσχυρες λίγα μόνο έτη αργότερα, όταν απλώς άρχισε η εφαρμογή τους.

- 131 Ο υπαιτιγμός που περιλαμβάνεται στη μελέτη Kerr Forster Associates σχετικά με την ανυπαρξία ιδιαίτερως ενδιαφερουσών δυνατοτήτων επενδύσεων δεν σημαίνει ότι το σχέδιο δεν είναι βιώσιμο· μάλλον υπονοεί ότι οι προοπτικές κέρδους είναι, σε σχέση με αυτές άλλων επενδύσεων, σχετικά μέτριες. Έτσι, καταδεικνύεται ότι μια κρατική ενίσχυση ήταν αναγκαία ως ενθάρρυνση. Επομένως, ορθώς, στην προσβαλλομένη απόφαση, η μελέτη θεωρήθηκε ως καθοριστική.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 132 Το άρθρο 92 της Συνθήκης ορίζει, στην παράγραφο του 3, στοιχείο γ', ότι μπορούν να θεωρηθούν ως συμβατές με την κοινή αγορά οι ενισχύσεις για την προώθηση της αναπτύξεως ορισμένων οικονομικών δραστηριοτήτων ή οικονομικών περιοχών, εφόσον δεν αλλοιώνουν τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που θα αντέκειτο προς το κοινό συμφέρον.
- 133 Συναφώς, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζουν οι προσφεύγουσες, δεν προκύπτει ότι οι εκτιμήσεις επί των οποίων η Επιτροπή στηρίχθηκε προκειμένου να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η εγκριθείσα κρατική ενίσχυση μπορούσε να ευνοήσει την ανάπτυξη μιας περιοχής, που είχε επιλεγεί στο πλαίσιο των ενισχύσεων για την περιφερειακή ανάπτυξη του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης, παρουσίαζαν σοβαρές δυσχέρειες δυνάμενες να δικαιολογήσουν την προσφυγή στην επίσημη διαδικασία της εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 134 Έτσι, το Πρωτοδικείο δεν μπορεί να θεωρήσει ως δεδομένες ούτε την προσβαλλομένη μείωση της διαθέσεως κλινών στην περιοχή των ιαματικών λουτρών του Steier ούτε την αποδιδόμενη από τις προσφεύγουσες αστάθεια στη σχετική αγορά. Οι ίδιες οι προσφεύγουσες πιστώνουν τα ξενοδοχεία ιαματικών λουτρών με τωρινό συντελεστή πληρότητας 77 %, ενώ, ταυτόχρονα, παρατηρούν ότι η συνολική πληρότητα της δυναμικότητας σε κλίνες ήταν μόνο 60,8 % το 1996.

- 135 Επομένως, το Πρωτοδικείο εκτιμά ότι η Επιτροπή όφειλε να έχει προβεί σε εμπειριστατωμένη ανάλυση της οικείας αγοράς προκειμένου να μπορέσει να διαπιστώσει, στο σημείο 3.2.2 της προσβαλλομένης αποφάσεως, τη σταθερή τάση προς τα άνω και τον μη κορεσμένο χαρακτήρα της περιφερειακής αγοράς του τουρισμού ευμάρειας τον οποίο αφορά η εν λόγω ενίσχυση, τον υψηλό συντελεστή εκμεταλλεύσεως των τεσσάρων ξενοδοχείων τεσσάρων αστέρων του Loipersdorf και, τέλος, την ικανότητα του ξενοδοχείου Siemens να προσελκύσει επιπλέον πελάτες από όλον τον κόσμο χωρίς τη δημιουργία πλεονάσματος δυνατοτήτων.
- 136 Εξάλλου, οι προσφεύγουσες περιορίστηκαν στο να ισχυριστούν, γενικώς, χωρίς καμιά προσπάθεια συγκεκριμενοποιήσεως, τον απηρχαιωμένο χαρακτήρα της εκθέσεως σχετικά με την περιφερειακή ανάπτυξη του Steier που είχε καταρτισθεί τον Οκτώβριο του 1994 από το Institut für Technologie- und Regionalpolitik.
- 137 Όπως επισημαίνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση, στην έκθεση αυτή υπογραμμίζεται, χωρίς αυτό να αμφισβητείται από τις προσφεύγουσες, ότι η βελτίωση των υφισταμένων υποδομών στην περιοχή των ιαματικών λουτρών του Steier αποτελεί προηγούμενη προϋπόθεση για την ανάπτυξη του τουρισμού του. Με την έκθεση αυτή συνιστάται η ανάπτυξη στην περιοχή ενός στηριζόμενου στα ιαματικά λουτρά και στις φροντίδες υγείας τουρισμού προσανατολισμένου στη διεθνή πελατεία και, για τον σκοπό αυτό, τόσο η διαφοροποίηση της προσφοράς σε τουριστικές παροχές όσο και ο προνομακός προσανατολισμός της προς ορισμένες κατηγορίες πελατών. Συναφώς, θεωρήθηκε ουσιαδής η επέκταση των ξενοδοχειακών δυνατοτήτων σε επίπεδο ανώτερο αυτού των υφισταμένων ξενοδοχείων, επίπεδο στο οποίο αναμφιβόλως ανήκει το ξενοδοχείο Siemens.
- 138 Οι προσφεύγουσες δεν αμφισβήτησαν την προσδοκώμενη θετική πτυχή της επιδοτηθείσας επενδύσεως στην περιφερειακή αγορά εργασίας όπου το σχέδιο εμφανίζεται ως δυνάμενο να συντελέσει στην άμεση δημιουργία 150 θέσεων εργασίας. Ούτε, εξάλλου, οι προσφεύγουσες αρνήθηκαν τις προοπτικές μειώσεως της ανεργίας για το εργατικό δυναμικό, ιδίως το γυναικείο, το οποίο αφορούν οι δυνάμενες να δημιουργηθούν θέσεις εργασίας στον τουρισμό ευμάρειας.

- 139 Ούτε, άλλωστε, οι προσφεύγουσες θεμελιώνουν τον ισχυρισμό τους σχετικά με το ότι η Siemens AG Αυστρίας είχε ήδη επανειλημμένως τύχει κρατικών ενισχύσεων. Το νομολογιακό προηγούμενο που προβάλλεται προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού αφορούσε κρατικές ενισχύσεις που είχαν καταβληθεί στη Siemens SA, εταιρία βελγικού δικαίου με έδρα τις Βρυξέλλες, δραστηριοποιημένη σε άλλον εκτός της ξενοδοχειακής βιομηχανίας τομέα. Επομένως, το συμβατό με την κοινή αγορά της χορηγηθείσας στο ξενοδοχείο Siemens ενισχύσεως έπρεπε να εκτιμηθεί ενόψει αυτών και μόνο των χαρακτηριστικών.
- 140 Η περιεχόμενη στη μελέτη των Pannell Kerr Forster Associates αναφορά στη μικρή αποδοτικότητα του επίμαχου σχεδίου κατασκευής ξενοδοχείου δεν είναι ικανή, αυτή καθαυτή, να καταδείξει ότι τούτο είναι κατά βάση ακατάλληλο για την προώθηση της αναπτύξεως της περιοχής των ιαματικών λουτρών του Steier.
- 141 Πρέπει να θεωρηθεί ότι από τον τέταρτο λόγο δεν αποκαλύπτεται κάποια σοβαρή δυσχέρεια η οποία θα επέβαλλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

Επί του πέμπτου λόγου που αντλείται από την παράβαση του άρθρου 6, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 12, πρώτο εδάφιο, ΕΚ)

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 142 Οι προσφεύγουσες υποστηρίζουν ότι η υπόσχεση εγγυημένης πληρότητας συνδεόμενης με κρατήσεις εξασφαλίζουσες άμεση πρόσβαση στα ιαματικά λουτρά συνιστά παραβίαση της αρχής της απαγορεύσεως των διακρίσεων που έχει θεσπιστεί με το άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης.

- 143 Κατά την Επιτροπή, οι προσφεύγουσες ουδόλως διευκρινίζουν κατά ποίον τρόπο έχουν αποτελέσει το αντικείμενο δυσμενούς διακρίσεως λόγω της ιθαγένειάς τους, κατά την έννοια της προπαρατεθείσας διατάξεως. Οι ενδιαφερόμενες δεν ισχυρίζονται ότι το ξενοδοχείο Siemens έτυχε προτιμησιακής μεταχειρίσεως σε σχέση με τους αυστριακούς ανταγωνιστές του λόγω της ιδιότητάς του ως θυγατρικής γερμανικού ομίλου.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 144 Το άρθρο 6 της Συνθήκης ορίζει, στο πρώτο του εδάφιο, ότι απαγορεύεται κάθε διάκριση λόγω ιθαγενείας «εντός του πεδίου εφαρμογής της [...] Συνθήκης» και «με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεών της».
- 145 Εν προκειμένω, αφενός, δεν αμφισβητείται ότι η δικαιούχος της αμφισβητούμενης ενισχύσεως επιχείρηση είναι εταιρία αυστριακού δικαίου ενώ ούτε καν προβλήθηκε ο ισχυρισμός ότι η ενίσχυση αυτή εγκρίθηκε λόγω της ιδιότητας που έχει η δικαιούχος ως θυγατρική μη αυστριακού ομίλου.
- 146 Αφετέρου, το άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης προορίζεται να εφαρμόζεται κατά τρόπο αυτοτελή μόνο σε διεπόμενες από το κοινοτικό δίκαιο καταστάσεις για τις οποίες η Συνθήκη δεν προβλέπει ειδικούς κανόνες σχετικούς με την απαγόρευση διακρίσεων (αποφάσεις του Δικαστηρίου της 10ης Δεκεμβρίου 1991, C-179/90, *Merci convenzionali porto di Genova*, Συλλογή 1991, σ. I-5889, σκέψη 11, και της 14ης Ιουλίου 1994, C-379/92, *Peralta*, Συλλογή 1994, σ. I-3453, σκέψη 18).

- 147 Εξ αυτού έπεται ότι το άρθρο 6, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης δεν μπορεί να εφαρμοστεί κατά τρόπο αυτοτελή στο πλαίσιο της υπό κρίση διαφοράς, και τούτο λόγω της υπάρξεως των κανόνων ανταγωνισμού της Συνθήκης ΕΚ. Οι εν λόγω κανόνες αφορούν τις δυσμενείς διακρίσεις όχι σε σχέση με την ιθαγένεια των φερομένων ως θιγομένων επιχειρήσεων αλλά σε σχέση με την αφορώσα συγκεκριμένο τομέα και συγκεκριμένη περιοχή αγορά που λαμβάνεται υπόψη.
- 148 Πρέπει να θεωρηθεί ότι από τον πέμπτο λόγο δεν αποκαλύπτεται κάποια σοβαρή δυσχέρεια η οποία θα επέβαλλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

Επί του έκτου λόγου που αντλείται από την παράβαση κοινοτικών διατάξεων σχετικών με την ελευθερία εγκαταστάσεως

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 149 Οι προσφεύγουσες επισημαίνουν ότι η επίδικη ενίσχυση είναι αντίθετη προς το γενικό πρόγραμμα σχετικά με την ελευθερία εγκαταστάσεως το οποίο αποσκοπεί στο να διασφαλίζει, σύμφωνα με το άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο η', της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 44, παράγραφος 2, στοιχείο η', ΕΚ) ότι οι όροι εγκαταστάσεως δεν θα νοθεύονται με τη χορήγηση ενισχύσεων από τα κράτη μέλη. Οι διατάξεις αυτές έχουν ως αντικείμενο να εμποδίζουν ώστε οι αλλοδαπές επιχειρήσεις να τυχάνουν, όταν εγκαθίστανται σε κράτος μέλος, πλεονεκτημάτων που οι επιχειρήσεις αυτού του κράτους μέλους δεν διαθέτουν.
- 150 Η Επιτροπή εκτιμά ότι μια ατομική ενίσχυση δεν μπορεί να υπαχθεί στο άρθρο 54, παράγραφος 3, στοιχείο η', της Συνθήκης. Κάθε εγκρίνουσα κρατική ενίσχυση απόφαση θέτει κατ' ανάγκην σε πλεονεκτική μοίρα μόνο τη δικαιούχο

επιχείρηση, καθιστώντας έτσι δυσχερέστερους τους όρους εγκαταστάσεως των ανταγωνιστών. Κατά συνέπεια, η επιχειρηματολογία των προσφευγουσών συνεπάγεται ότι δυνάμει της διατάξεως αυτής απαγορεύονται εξ ολοκλήρου οι ατομικές ενισχύσεις, πράγμα που τα υψηλά συμβαλλόμενα μέρη ουδέποτε, βεβαίως, είχαν επιδιώξει.

- 151 Επομένως, πρέπει μάλλον να θεωρηθεί ότι η προβαλλομένη διάταξη έχει ως στόχο την απαγόρευση των ενισχύσεων για εγκατάσταση στην αλλοδαπή. Όμως, η προσαλλομένη απόφαση δεν αφορά αυτόν τον τύπο ενισχύσεων.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 152 Από τις ανωτέρω αναπτύξεις, ιδίως από την εξέταση του πέμπτου λόγου ακυρώσεως, προκύπτει ότι η προσαλλομένη απόφαση θεωρεί συμβατή με την κοινή αγορά ενίσχυση χορηγηθείσα από τις αυστριακές αρχές για την εγκατάσταση μιας επιχειρήσεως αυστριακού δικαίου κείμενης στο αυστριακό έδαφος.
- 153 Πάντως, όπως προκύπτει από το άρθρο 52, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 43, πρώτο εδάφιο, ΕΚ) και από το άρθρο 58, πρώτο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρο 48, πρώτο εδάφιο, ΕΚ), οι διατάξεις σχετικά με το δικαίωμα εγκαταστάσεως σκοπούν στην κατάργηση των περιορισμών που παρακωλύουν την ελευθερία εγκαταστάσεως των υπηκόων και εταιριών κράτους μέλους στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, θέμα άσχετο προς την υπό κρίση περίπτωση.
- 154 Εξ αυτού έπεται ότι οι προβαλλόμενες διατάξεις δεν μπορούν να τύχουν εφαρμογής στην υπό κρίση περίπτωση.

- 155 Πρέπει να θεωρηθεί ότι από τον έκτο λόγο ακυρώσεως δεν αποκαλύπτεται κάποια σοβαρή δυσχέρεια η οποία θα επέβαλλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να κινήσει επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

Επί του εβδόμου λόγου που αντλείται από την παράβαση κοινοτικών διατάξεων σχετικών με την προστασία του περιβάλλοντος

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 156 Οι προσφεύγουσες θεωρούν ότι η Επιτροπή έχει παραβεί τις διατάξεις του άρθρου 130 Ρ της Συνθήκης ΕΚ (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρου 174 ΕΚ), στο μέτρο που για το σχέδιο κατασκευής ακινήτου απαιτούνταν εκτίμηση των επιπτώσεών του στο περιβάλλον, όπως ορίζει η οδηγία 85/337/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 27ης Ιουνίου 1985, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (ΕΕ L 175, σ. 40). Όμως, η Επιτροπή δεν εξέτασε, στις αιτιολογικές σκέψεις της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε ποια έκταση οι περιβαλλοντικές οχλήσεις από το σχέδιο θα είχαν επίπτωση στην ανάπτυξη της περιοχής των ιαματικών λουτρών του Steier.
- 157 Η Επιτροπή θεωρεί ότι αναφορικά με το σχέδιο κατασκευής ξενοδοχειακής μονάδας ήταν αναγκαία η εξέταση του συμβατού του με το περιβάλλον. Παρ' όλα αυτά, δεν λέχθηκε ότι τέτοια εξέταση δεν έλαβε χώρα ούτε καταδείχθηκε σε ποιο βαθμό το γεγονός ότι έπρεπε να έχει γίνει μια τέτοια εξέταση συνεπάγεται ότι είναι παράνομη η προσβαλλόμενη απόφαση. Επιπλέον, η Επιτροπή δεν είναι αρμόδια να αποφανθεί επί του συμβατού με το περιβάλλον σχεδίων ατομικών ενισχύσεων, ιδίως στο πλαίσιο αποφάσεως βάσει του άρθρου 93, παράγραφος 3, της Συνθήκης.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 158 Η μόνη αιτία ασυμβάτου του επίμαχου σχεδίου κατασκευής ξενοδοχειακής μονάδας με το άρθρο 130 Ρ της Συνθήκης, που προβάλλουν οι προσφεύγουσες, είναι η ανυπαρξία εκτιμήσεως των επιπτώσεών του στο περιβάλλον. Πάντως, μολονότι τα «ξενοδοχειακά συγκροτήματα» περιλαμβάνονται, πράγματι, μεταξύ των σχεδίων που μνημονεύονται στο παράρτημα ΙΙ, σημείο 12, της οδηγίας 85/337, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 97/11/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997 (ΕΕ L 73, σ. 5), υπόκειται, υπ' αυτήν τους την ιδιότητα, δυνάμει του άρθρου 4, παράγραφος 2, της οδηγίας αυτής, σε εκτίμηση του αντίκτυπου τους στο περιβάλλον μόνο εφόσον τα κράτη μέλη θεωρούν ότι τα χαρακτηριστικά τους επιβάλλουν κάτι τέτοιο.
- 159 Κατά συνέπεια, μολονότι τυχόν παράβαση της οδηγίας 85/337 από τις αρμόδιες εθνικές αρχές θα επέσυρε, ενδεχομένως, διαδικασία διαπιστώσεως παραβάσεως κράτους μέλους βάσει του άρθρου 169 της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 226 ΕΚ), τούτο όμως δεν θα μπορούσε να συνιστά σοβαρή δυσχέρεια όσον αφορά την εκ μέρους της Επιτροπής εκτίμηση του συμβατού της επίδικης ενισχύσεως με την κοινή αγορά.
- 160 Όλος επικουρικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι το Verwaltungsgerichtshof της Δημοκρατίας της Αυστρίας απέρριψε, με απόφαση της 23ης Μαΐου 2001, την εναντίωση που είχε προβληθεί, μεταξύ άλλων, από τρεις από τις προσφεύγουσες κατά της αδείας για την υλοποίηση του σχεδίου κατασκευής του ξενοδοχείου Siemens, για τον λόγο ότι δεν ήταν εν προκειμένω αναγκαία μελέτη για τις επιπτώσεις στο περιβάλλον.
- 161 Επομένως, πρέπει να θεωρηθεί ότι με την προβολή του εβδόμου λόγου ακυρώσεως δεν αποκαλύπτεται κάποια σοβαρή δυσχέρεια η οποία θα επέβαλλε στην Επιτροπή την υποχρέωση να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.

Επί του ογδόου λόγου που αντλείται από την κατάχρηση εξουσίας

Επιχειρήματα των διαδίκων

- 162 Οι προσφεύγουσες ισχυρίζονται ότι η προσβαλλομένη απόφαση εκδόθηκε για σκοπό διαφορετικό από τον επικαλούμενο. Αφενός, με την απόφαση αυτή αποκλείστηκε, από την εκτίμηση της επίμαχης κρατικής ενισχύσεως, η συμφωνία περί αμοιβαίων κρατήσεων μεταξύ των ιαματικών λουτρών και του ξενοδοχείου Siemens. Αφετέρου, η προσβαλλομένη απόφαση αναφέρεται στη μελέτη των Pannell Kerr Forster Associates, και τούτο μολονότι η εν λόγω μελέτη δεν θεωρεί το επίμαχο σχέδιο κατασκευής ξενοδοχείου ως «ιδιαιτέρως ελκυστική επένδυση».
- 163 Η Επιτροπή αποκλείει οποιαδήποτε περίπτωση καταχρήσεως εξουσίας. Η συμφωνία περί αμοιβαίων κρατήσεων αποτελεί συναλλαγή κοινού δικαίου εξ επαχθούς αιτίας. Η έλλειψη ιδιαίτερου συμφέροντος όσον αφορά την επίμαχη επένδυση που έχει επισημανθεί με την προπαρατεθείσα μελέτη σημαίνει απλώς ότι ο ενδιαφερόμενος επενδυτής δεν μπορεί να υπολογίζει σε θεαματικά κέρδη.

Εκτίμηση του Πρωτοδικείου

- 164 Κατά πάγια νομολογία, μια απόφαση πάσχει από κατάχρηση εξουσίας μόνον εφόσον προκύπτει, βάσει αντικειμενικών καταλλήλων και συγκρινόντων στοιχείων ότι αυτή εκδόθηκε με αποκλειστικό, ή τουλάχιστον καθοριστικό, γνώμονα την επίτευξη σκοπών διαφορετικών αυτών που προβάλλονται από το οικείο όργανο ή για την αποφυγή διαδικασίας που ειδικώς προβλέπεται από τη Συνθήκη για την αντιμετώπιση των συγκεκριμένων περιστάσεων (απόφαση του Πρωτοδικείου της 8ης Ιουλίου 1999, T-266/97, Vlaamse Televisie Maatschappij κατά Επιτροπής, Συλλογή 1999, σ. II-2329, σκέψη 131).

- 165 Πάντως, από κανένα στοιχείο της δικογραφίας δεν προκύπτουν ενδείξεις που να στηρίζουν την άποψη ότι η διαδικασία που κατέληξε στην έκδοση της προσβαλλομένης αποφάσεως κινήθηκε για σκοπό διαφορετικό από αυτόν της εγκρίσεως ενισχύσεως για την ανάπτυξη προς τούτο επιλεγείσας περιοχής.
- 166 Επομένως, ο όγδοος λόγος δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 167 Υπό τις συνθήκες αυτές, κανένας από τους λόγους που προβλήθηκαν από τις προσφεύγουσες δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι η Επιτροπή αντιμετώπιζε σοβαρές δυσχέρειες οι οποίες της επέβαλλαν να κινήσει την επίσημη διαδικασία εξετάσεως του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης.
- 168 Επομένως, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 169 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρξε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι οι προσφεύγουσες ηττήθηκαν, πρέπει αυτές να καταδικασθούν στα έξοδα της Επιτροπής, σύμφωνα με τα σχετικά αιτήματα του εν λόγω κοινοτικού οργάνου.
- 170 Δυνάμει του άρθρου 87, παράγραφος 4, πρώτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας, τα κράτη μέλη που παρεμβαίνουν σε διαφορά φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα. Εξ αυτού έπεται ότι η Δημοκρατία της Αυστρίας πρέπει να φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (πρώτο πενταμελές τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) **Καταδικάζει τις προσφεύγουσες στα δικαστικά έξοδα της Επιτροπής.**
- 3) **Η Δημοκρατία της Αυστρίας φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.**

Vesterdorf

Azizi

Jaeger

Legal

Martins Ribeiro

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 13 Ιανουαρίου 2004.

Ο Γραμματέας

Ο Πρόεδρος

H. Jung

B. Vesterdorf